

en stor Mangel. Det er ligesaa lidt efter dette Lovudkast som under den tidligere Tilstand nøie bestemt, hvor man skal henvende sig, naar man vil klage over et Veistykke. Man har tidligere kunnet henvende sig til Politimesteren, Amtmanden og Sogneforstanderskabet, men samtlige disse Autoriteter have henviist til hverandre gjenfaldigt, uden at man kunde faae nogen bestemt Afgjorelse paa Spørgsmaalet. Under tiden er Politimesteren hjørt ud i Luftet Vogn og har ladet Veien istandsætte ved Arbeidsfolk, hvorefter Amtmanden har givet Approbation paa Udpantningen, men andre Jurister have erklæret dette for ulovligt. Der har været dem, som, naar der er blevet klaget over Veistifter, have sagt: Dermed kunne vi næsten ingen Veie komme; der er Intet derved for os at gjøre; vi kunne kun mulcere, men vi kunne ikke lade Veistiftet istandsætte for Vedkommendes Regning. Dette med Hensyn til Tilsynet, som jeg senere skal komme tilbage til. — Jeg skal nu først tillade mig et Par Ord angaaende Ordningen af Veiene. §§ 1 og 2 omtale, at disse skulle deles i 2 Afdelinger, og jeg finder det fuldkommen rigtigt, at der bliver Landeveie, som Amtsrådet overtager, samt Biveie, som skulle ligge under Communalbestyrelsen. Fra et vist Standpunkt vilde det maaskee være rigtigt, om samtlige Veie overgik til Amtsrådet; men jeg troer, at dette vilde have praktiske Vanskeligheder, som det næsten vilde blive umuligt at overvinde, hvorfor jeg skal holde mig til, hvad her er foreslaaet. Med Hensyn til § 1 a. skal jeg dog ønske, at der blev fastsat nærmere Bestemmelse om, at vedkommende Amtsråd skulle overtage en stor Deel af de Veie, som nu ikke henhøre under de mindre Landveies Klasse, idet jeg troer, at det vilde være rigtigt, om man saavidt muligt gjorde det Princip gjældende, at lade en af de saakaldte mindre Landeveie høre hver enkelt Commune, hvilket ogsaa vilde bidrage til, at Byrden, som ellers er stor for mange Communer, blev lettere. § 8 har forøvrigt den Bestemmelse, at Amtsreparitionsfonden kan komme de ubemidlede Communer tilhjælp. Bestemmelsen i § 4 er bleven saa godt udviklet af den ærede sidste Taler, at jeg ikke skal komme

videre ind derpaa, da jeg tildeels samstemmer med hans Ytringer i saa Henseende. Jeg troer, at Landcommunerne blive gjort Uret ved Landveiens Forsættelse gennem Gaderne, naar Rjbstæderne og Amtsreparitionsfonden skulle dele Udgifterne halvt; thi for det Første bliver Byrden, naar man broelægger en Landveie, usforholdsmæssigt stor, og for det Andet vil man vist indrømme, at Rjbstæderne have langt større Nytte end Landet af den Deel af Landveien, der gaaer igennem Byen. — Med Hensyn til §§ 10 og 11 skal jeg bemærke, at jeg her savner en Bestemmelse, som jeg meget maatte ønske kom ind, saafremt den ikke skulde komme ind i Communalloven, som vi forleden Dag havde til Behandling; det er nemlig en Bestemmelse om, at der maa gjøres pecuniær personligt Ansvar gjældende overfor Autoriteterne, naar de ikke opfylde deres Forpligtelser eller begaae noget Ulovligt. Jeg haaber imidlertid, at en saadan Bestemmelse vil gaae igennem i Communalloven, og jeg skal derfor ikke her udtale mig videre derom, men kun anføre, at, naar et Amtsråd forsynner at holde et Stykke af en Veie vedlige, lader Ministeriet Veiene gjøre istand paa Amtets Regning, og, har man faaet et halsstarrigt Amtsråd, der ikke har villet følge Fornuften eller gjøre, hvad Controlen fordrer, gaaer det altsaa ud over Amtets Beboere, foruden at Chausseerne lide overordentlig meget ved at blive forsmædt, hvorhos Istandsættelsen koster mere, naar den senere skal foretages. Tilgælebes savner jeg i § 11 en Bestemmelse, der vistnok maa ind. Skulde nemlig noget Sogneforstanderskab findes at have forsmødt at afhjælpe de foresundne Mangler ved Biveiene, kan Amtsrådet, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en af Raadet bestemt Frist, lade det forsmøgte Arbeide udføre paa Sognets Regning, men naar vedkommende Sogneforstanderskab, ifølge tagen Bestemmelse, har ladet hver enkelt Veipligtig faae et Stykke at vedligeholde, vilde det dog være urimeligt, om Istandsættelsen af et enkelt Veistykke skulde falde paa hele Sognet; jeg savner derfor her en Bestemmelse om, at Sognet kan lade Veistykket gjøre istand paa vedkommende Veipligtiges Regning. — Jeg kommer nu til § 12, som det ærede Medlem for Ringkjøbing